

توصیه نامه مهم به والدین محترم دانشجویان جدیدالورود

ضمن تبریک قبولی فرزند دلبندتان در دانشگاه بناب و آرزوی روز های قشنگ برای دانشجوی عزیزمان، بی شک تلاشهای شبانه روزی والدین در به ثمر نشستن این موفقیت برهیچ کس پوشیده نیست و بدون حمایت‌های والین عزیزهمچنان ادامه موفقیتها برای فرزندان میسر نخواهد بود و لازمه ادامه موفقیت ها ، ادامه روش های قبلی تربیت ، آموزش فرزندان و عدم قطع ارتباط عاطفی ، مالی و نظارت بر عملکرد آموزشی و رفتاری دانشجویان در فضای دانشگاه می باشد و این به معنی عدم نظارت مسئولین دانشگاه بردانشجویان عزیزنمی باشد بدون تردید تلاش شبانه روزی هیات رئیسه ، اساتید و کارکنان دانشگاه درجهت هرچه بهتر فراهم کردن محیطی بانشاط و غنی برای یادگیری و تحصیل و تهذیب خواهد بود ولی به هیچ عنوان جای تاثیر گذاری والدین برفرزندان را پر نخواهد کرد و به همین خاطر والدین گرامی تقاضامند است فرزندان خود را به صرف قبولی در دانشگاه رها نکنند و در صورت امکان هر دو ماه یکبار به دانشگاه سرکشی و از نحوه زندگی و دوست یابی و... مطلع گردند و در پایان هر ترم با مراجعه به سایت دانشگاه از وضعیت تحصیلی فرزندان خود مطلع گردند .

در ادامه از پرسشهای متداول والدین و جواب کارشناسان در این خصوص ا ارائه می گردد:

برخی دغدغه ها و پرسش های متداول والدین به شرح زیر است:

پرسش: وقتی از فرزندم درمورد دوستانش که چه کسانی هستند سؤال می کنم ناراحت می شود و با اکراه پاسخ می دهد. من واقعا نمی دانم، زمانی که فرزندم در دانشگاه است چه می کند و با چه کسانی در ارتباط است؟ چه کنم؟

پاسخ: برخلاف دبیرستان، در دانشگاه شما نمی دانید و نمی توانید به درستی متوجه شوید که فرزند شما به چه کاری مشغول است. البته این بدین معنا نیست که شما خودتان را کامل عقب بکشید. در این دوره نظارت وجود دارد اما روش آن با دوران دبیرستان متفاوت است. در این دوره بهتر است شما ضمن نظارت کلی بر رفتارهایی مانند درس خواندن، روحیه، ارتباطات و آشنایی های فرزندان، روابط نزدیکی نیز با وی داشته باشید. هر چه رابطه شما با فرزندان نزدیکتر باشد وی کمتر در معرض خطر قرار خواهد داشت. تلاش کنید مهارت ها و توانایی های زندگی را در فرزندان پرورش دهید و به وی اعتماد کنید.

پرسش: دنیای مجازی فاصله بسیار زیادی بین من و فرزندم ایجاد کرده و در پاسخ اعتراض، ما متهم به اینکه در این خصوص چیزی نمی دانیم می شویم، چه کنیم؟

پاسخ: دنیای مجازی واقعیتی است که وجود دارد و ما باید یاد بگیریم چطور با این واقعیت مواجه شویم تا کمتر دچار آسیب شویم. قطعا آموختن مهارتها در این زمینه، تا متهم نشویم که چیزی نمی دانیم و حفظ ارتباط مناسب با فرزندمان می تواند فضای گفتگویی ایجاد کند که وی فاصله زیادی را از والدین نبیند. دغدغه خود را با فرزند دانشجویان در میان بگذارید و با وی صحبت کنید. مهارت خود را در زمینه آموزش فناوری افزایش دهید. همواره ارتباط موثر و نزدیکی با فرزند خود داشته باشید و اوقات فراغت مشترک را برنامه ریزی کنید.

پرسش: ما نگرانیم که فرزندمان آنقدر به دنبال کارهای جانبی دانشگاه برود که فرصت درس خواندن و تحصیل را از دست بدهد. به همین دلیل، واقعا چندان تمایلی نداریم که فعالیت های دیگری داشته باشد.

پاسخ: درس یکی از کارهای مهم دانشجویان در دانشگاه است و در کنار آن یکی دیگر از کارهای بسیار مهم آموزش مهارت های زندگی و انجام فعالیت های غیرتحصیلی است. نکته بسیار مهم دیگری که خوب است به آن توجه کنید این است که انجام فعالیت های جانبی، در خیلی از مواقع به فعالیت های تحصیلی کمک می کند. دانشگاه را یک دبیرستان یا مدرسه بزرگ تصور نکنید.

پرسش: مدتی قبل، دخترم به من اطلاع داد که با پسری در دانشگاه دوست شده است. او از من خواست که این موضوع را بدانم و از رفت و آمد او با این پسر آگاه باشم ولی مسئله را با پدرش در میان نگذارم. دخترم تأکید کرد که این پسر بسیار سالم و درس خوان است و به قصد ازدواج این آشنایی را شروع کرده است. من هم با وجود این شرایط موافقت کردم. با این حال، من به شدت مضطربم. به خصوص زمان هایی که او با این پسر بیرون می رود و دیر می آید من از شدت دلهره و نگرانی سردرد می گیرم. از یک طرف باید جواب شوهرم را بدهم که از دیر آمدن او عصبانی می شود و از طرف دیگر، از دخترم به شدت عصبانی می شوم که مرا در چنین شرایط سختی قرار داده است. آیا من اشتباه کرده ام؟

پاسخ: وضعیتی که شما در آن قرار گرفته اید، وضعیتی بسیار نامناسب و سخت است. دخترتان با این اقدام، بین شما و شوهرتان در این زمینه اختلاف ایجاد کرده است و در نتیجه از قدرت والدین در اداره خانواده و فرزندان بشدت کاسته است و از طرف دیگر، شرایط را به نفع خود آسوده تر ساخته است و با خیال راحت به دنبال برنامه خود است. چون می داند اگر مشکلی پیش آید، شما آن را حل و فصل خواهید کرد. تا زمانی که شما این نقش را برعهده گرفته اید، او دیرتر و دیرتر خواهد آمد و بیشتر نیز بیرون خواهد رفت چون می داند که شما موقعیت را اداره خواهید کرد. از طرف دیگر، شما در رابطه با همسران در شرایط اخلاقی بسیار بدی قرار گرفته اید. اگر شوهرتان متوجه شود شما مطلبی را می دانسته اید و از او پنهان کرده اید، حتما از شما عصبانی و دلگیر خواهد شد و حق نیز با اوست. در رابطه با موضوع فرزندان، این والدین هستند که باید با یکدیگر همسو و متحد باشند، نه یکی از والدین با فرزند یا فرزندان. بهمین دلیل، بهترین کاری که شما می توانید بکنید این است که به دخترتان بگویید که من تا به حال این موضوع را اداره کردم ولی اشتباه کردم. چیزی را که پدرت قبول نداشته باشد، من هم قبول ندارم. از این به بعد، خودت باید جواب پدرت را بدهی. اگر از من بپرسد تو کجا هستی، می گویم با من هماهنگ نکرده است.

پرسش: پسر، به دختری علاقمند شده و مایل است با او ازدواج کند. او به ما می گوید در کارم دخالت نکنید. من عاقلم به اندازه کافی می رسد. ولی، چون من دانشجو هستم شما باید مسکن و مخارج ما را تأمین کنید. اگر مستقل است چرا از ما اینهمه انتظار دارد و اگر وابسته است چرا ما نباید در کارش دخالت کنیم؟

پاسخ: این وضعیت دوگانه و متناقض، در عده ای از دانشجویان و جوانان وجود دارد. قسمتی از این تناقض، قابل فهم است: آنان در بسیاری از موضوعات، افکار و ایده های

مستقل و نو دارند و از طرف دیگر، به خصوص از نظر مالی وابسته به والدین هستند. ولی، آن چه در مورد ازدواج مهم است این است که افراد از نظر روانی، مالی و بسیاری موارد دیگر، واقعا از خانواده اصلی خود مستقل شده باشند و برای ازدواج آمادگی داشته باشند. بهتر است ازدواج بعد از استقلال زوجین باشد. در این میان، استقلال مالی، یکی از ابعاد استقلال است. اگر زوجین به حد بلوغ و پختگی ازدواج رسیده باشند، به جای این که برای گذراندن زندگی خود به خانواده ها فشار آورند، می توانند با مدیریت بهتر زندگی سالمی را شروع کنند.

پرسش: من و دخترم، در مورد زمان رفت و آمد او اختلاف نظر داریم. هر بار که با هم گفت و گو می کنیم، نه تنها مشکل، حل نمی شود بلکه بدتر هم می شود؟

پاسخ: اختلاف بین والدین و فرزندان طبیعی است و خودش مشکلی ایجاد نمی کند. بلکه آنچه مهم است روش حل اختلاف است. برای حل اختلاف بایستی نکات زیادی رعایت شود که یکی از آنها درست صحبت کردن و درست گوش دادن است. نکته بسیار مهمی که باید توجه کنید آن است که در دوره نوجوانی و جوانی، تعریف خانواده و فرزند از رفتارهای شخصی متفاوت است. به عنوان مثال، از نظر دانشجو، این که کی برود و کی بیاید، یک رفتار شخصی است. در حالی که از نظر والدین، این موضوع کاملاً جنبه خانوادگی دارد. بهمین علت، گاهی اوقات ممکن است به راحتی در این موارد نتوانید حل اختلاف کنید. اگر نتوانستید با هم اختلاف را حل کنید از مراکز مشاوره کمک بگیرید.